

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711200199
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5711200199.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. V. č. XXXX/XX, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, ul. Teplická č. 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenému splnomocneným zástupcom In Medias Res, s. r. o., so sídlom Trnava, ul. Sladovnícka č. 13, IČO: 36 863 351, o zaplatenie sumy 1.912,11 eur z titulu bezdôvodného obohatenia a sumy 600 eur z titulu finančného zadostučinenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 21C/6/2011-668 zo dňa 12. septembra 2017, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin uznesením č. k. 21C/6/2011-668 zo dňa 12.09.2017 žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu (výrok I.). Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 12.01.2011 žalobca uplatnil voči žalovanému právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.951,98 eur a právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 600 eur. Žalobca zobral žalobu späť v časti vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 39,83 eur. Súd preto uznesením č. k. 21C/6/2011-423 zo dňa 07.02.2012 konanie v tejto časti zastavil. Súd rozsudkom č. k. 21C/6/2011-549 zo dňa 15.11.2013 vo výroku I. žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.912,11 eur zamietol ako aj vo výroku II. ohľadom žaloby o zaplatenie finančného zadostučinenia vo výške 600 eur. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že o nich rozhodne osobitne. V dôsledku podaného odvolania zo strany žalobcu Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 8Co/142/2014-629 zo dňa 30.12.2014 rozsudok okresného súdu potvrdil a o trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne súd prvej inštancie. O dovolaní žalobcu rozhodol Najvyšší súd SR uznesením č. k. 1Cdo/191/2015 zo dňa 30.03.2017, ktorým dovolanie odmietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán vo veci. V danom prípade mal plný úspech v konaní žalovaný, nakoľko žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Rovnako tak bol žalovaný úspešný aj v odvolacom konaní, nakoľko odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. V zmysle ust. § 262 ods. 2 C. s. p. súd po právoplatnosti tohto uznesenia rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Považoval za pravdivé, že bol neúspešný v rozsahu jeho žaloby, ale podľa jeho názoru len v dôsledku nesprávneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru sú u neho dané dôvody hodné osobitného zreteľa na aplikáciu § 257 C. s. p. na

nepriznanie náhrady trov konania žalovanému. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/510/2016 z 26.10.2016 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/14/2017 zo dňa 14.02.2017 a sp. zn. 10Co/102/2016 z 29.09.2016.

V doplnení odvolania podaného v zákonnej lehote žalobca označil odvolacie dôvody odvolania podľa paragrafového znenia t.j. § 365 ods. 1 písm. f/, g/, h/ C. s. p. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p. uviedol, že sa súd vôbec nezaoberal tým, či tu nie sú okolnosti hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by žalovanému náhradu trov konania nepriznal vôbec alebo nie v celom rozsahu. V samotnom odvolaní poukázal na existenciu takýchto dôvodov. Až v odvolacom konaní mal možnosť poukázať na okolnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 C. s. p. V súvislosti s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. g/ C. s. p. žalobca uviedol, že do doručenia napadnutého uznesenia nemal možnosť uplatniť žiadne prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, mohol ich uplatniť až v odvolacom konaní. Vecne poukazuje na obsah podaného odvolania. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p. uviedol, že už v podanom odvolaní poukázal na to, že súd právne posúdil skutkový stav výlučne podľa § 255 ods. 1 C. s. p. a že takéto právne posúdenie veci je nesprávne. Skutkový stav mal súd posúdiť v zmysle § 257 C. s. p. z dôvodov uvedených v odvolaní. Pred doručením napadnutého uznesenia nemal možnosť na právne posúdenie poukázať. Vo zvyšku odkázal na podané odvolanie.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu uviedol, že návrh na začatie konania vo veci samej bol od počiatku zo strany žalobcu podaný nedôvodne, bez relevantného skutkového či právneho základu. Predmetný nárok uplatňovaný z jeho strany nemal zákonom podloženú šancu na reálny úspech, čo do značnej miery potvrdil i krajský súd vo svojom meritórnom rozhodnutí. Vzhľadom na priebeh postupu žalobcu počas predmetného konania a výsledky dokazovania je zrejmé dospieť k tomu záveru, že počas celého konania pred súdom si žalobca nedôvodne a neopodstatnene (bez dôkaznej váhy) uplatňoval nárok voči nemu v tomto konaní, neunesol dôkazné bremeno na neho kladené a v konečnom dôsledku tak sám zaviniel vznik tohto súdneho konania na úkor (ťarchu) trov konania vynaložených z jeho strany. Súhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a teda aplikáciou § 255 ods. 1 C. s. p., kedy jemu ako úspešnému v celom rozsahu v tomto konaní súd priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcovi. Ako navyše vyplýva z vyjadrenia samotného žalobcu v texte podaného odvolania, tento sám priznáva svoj neúspech v celom rozsahu podanej žaloby, pričom v tejto súvislosti potom zostáva nelogickým aktuálne odvolanie sa z jeho strany v otázke priznania náhrady trov konania v jeho prospech v tomto konaní. Svoje odvolanie v podstate oprel výlučne o svoj subjektívny pocit. Záver doposiaľ nepodložil žiadnou hmatateľnou skutočnosťou, tvrdením, či dôkazom, ktorý by svedčil v prospech jeho postoja. Pritom ako vyplýva zo znenia § 257 C. s. p. súd len „výnimočne“ neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Z podaného odvolania (argumentácie jeho odôvodnenia) však takýto „dôvod“ vo vzťahu k žalobcovi vonkoncom nevyplýva, pričom odkaz na viaceré rozhodnutia krajských súdov (s týmto konaním skutkovo nesúvisiacimi a ich závermi pre toto konanie nezáväznými) objektívne neobstojí a obstať ani nemôže. Súd prvej inštancie a rovnako tak odvolací súd totiž vo svojich meritórnych rozhodnutiach (ich výrokovej časti) neustálili a neoznačili (ex offa) ani jednu nekalú či neprijateľnú zmluvnú podmienku alebo prax uplatňovanú voči spotrebiteľovi v prejednávanej spotrebiteľskej veci, nekonštatovali ani jeho konanie v rozpore s dobrými mravmi, či prípadný iný jeho postup v rozpore so zákonom. Podľa názoru žalovaného tak v podanom odvolaní zo strany žalobcu objektívne absentuje akýkoľvek zákonom požadovaný odvolací dôvod.

Žalovaný tiež uviedol, že podanie žalobcu označené ako „doplnenie odvolania“ zo dňa 27.10.2017 na jeho vyššie prezentovanom závere v zásade nič nemení, keď jednotlivé odvolacie dôvody uvádzané žalobcom v tomto podaní nemajú akýkoľvek súvis a spojitosť s aktuálne z jeho strany napádaným rozhodnutím v otázke náhrady trov konania. Predmetné námietky by mali relevanciu v odvolaní sa žalobcu proti rozhodnutiu vo veci samej, avšak v tejto otázke už bolo v tomto konaní právoplatne rozhodnuté a tak jednotlivé odvolacie dôvody označené žalobcom v jeho doplňujúcom podaní nie sú dôvodné. Záverom tak možno konštatovať, že podané odvolanie žalobcu čo do jeho obsahu a argumentácie nespĺňa zákonom požadované náležitosti vyplývajúce z § 363 C. s. p.

Žalovaný uviedol, že má objektívne nárok na plnú, 100 % náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia, na základe čoho žiada, aby bolo s poukazom na § 387 ods. 1 C. s. p. uznesenie okresného súdu potvrdené v celom rozsahu.

4. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného (replike) uviedol, že sa nestotožňuje s jeho argumentáciou a trvá v celom rozsahu na svojom odvolaní. Navrhuje preto rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. pripojil aj uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/271/2017-452 zo dňa 28.09.2017.

5. Žalovaný v stanovisku k vyjadreniu žalobcu (duplike) a to k predloženému rozhodnutiu krajského súdu uviedol, že s predmetným konaním je toto rozhodnutie zjavne nesúvisiace bez relevantného zdôvodnenia podstaty tohto dôkazu. Navyiac je zrejším, ako vyplýva z textu dotknutého rozhodnutia, že toto sa týka jednoznačne odlišných subjektov súdneho konania, rovnako tak merito veci v prejednávanej veci bolo objektívne, skutkovo i právne odlišné od veci samej preskúmvanej súdom v tomto konaní. Predložené rozhodnutie je tak nielenže čo do jeho obsahu absolútne nepodstatné pre rozhodovanie súdu o trovách konania v tomto konaní, navyiac však treba zdôrazniť, že na neho ako dôkaz ani nemožno procesne prihliadať, keďže s poukazom na § 365 ods. 3 C. s. p. bolo objektívne predložené príslušnému súdu až po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Podľa názoru žalovaného tak v podanom odvolaní zo strany žalobcu naďalej objektívne absente akýkoľvek zákonom požadovaný odvolací dôvod.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 357 písm. m/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 385 C. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p.

7. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Preskúmaním napadnutého uznesenia, spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ (žalobca) a vo vyjadrení žalovaný ako i s prihliadnutím na ďalšie podania strán, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a preto sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý v súvislosti s rozhodovaním súdu o náhrade trov konania postupoval podľa § 255 C. s. p. a žalovanému ako úspešnej strane konania priznal nárok náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu odvolací súd poukazuje na to, že v sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane.

10. Žalobca v odvolaní mal za to, že sú u neho dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému aplikujúc ust. § 257 C. s. p.

11. Odvolanie žalobcu považoval odvolací súd za nedôvodné. Ustanovenie § 257 C. s. p., ktoré odvolateľ žiadal aplikovať umožňuje súdu na základe existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania. Ide o uplatnenie tzv. moderačného práva súdu, nie však o povinnosť súdu aplikovať dané ustanovenie vždy. Strana sporu zodpovedá za výsledok konania už pri podaní samotnej žaloby a výsledok sporu nemožno brať na zodpovednosť protistrany a dovolávať sa dôvodov hodných osobitného zreteľa automaticky v prípade žalobcovho neúspechu. Navyše odvolací súd uvádza, že ak žalobca videl na svojej strane dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému, mal ich v konaní pred súdom prvej inštancie, resp. v odvolacom konaní uviesť konkrétne v čom tieto spočívajú. Žalobca však v odvolaní poukazoval na rozhodnutia iných súdov tak, že citoval časť z ich obsahu. Neuviedol však v čom sa dôvody v nich citované vzťahujú aj na predmetnú vec. V doplnení odvolania žalobca rozoberá len aplikáciu použitých odvolacích dôvodov. Teda skutočnosti, ktoré by mali predstavovať dôvody hodné osobitného zreteľa (napr. neprimeraná tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, osobné pomery strany sporu) z odvolania žalobcu nevyplývajú. Žalobca tak neozrejmil a ani nepreukázal dôvodnosť aplikovania výnimočného ustanovenia § 257 C. s. p. v danej veci. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil považujúc ho za vecne správne.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p. Nakoľko bol žalovaný v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, odvolací súd rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).